

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 126/22

Luxemburg, 14 iulie 2022

Hotărârile Curții în cauzele conexate C-59/18, Italia/Consiliul, și C-182/18, Comune di Milano/Consiliul, în cauzele conexate C-106/19, Italia/Consiliul și Parlamentul, și C-232/19, Comune di Milano/Parlamentul și Consiliul, și în cauza C-743/19, Parlamentul/Consiliul

Stabilirea sediului EMA și al ELA: competența de a decide în această privință aparține legiuitorului Uniunii, iar nu statelor membre

Deciziile reprezentanților statelor membre prin care a fost desemnat noul sediu al EMA și sediul ELA sunt acte politice lipsite de efecte juridice obligatorii, astfel încât nu pot face obiectul unei acțiuni în anulare

La 20 noiembrie 2017, reprezentanții guvernelor statelor membre au ales orașul Amsterdam pentru a înlocui Londra ca nou loc al sediului Agenției Europene pentru Medicamente (EMA).

În luna iunie a anului 2019, aceștia au decis de asemenea că Autoritatea Europeană a Muncii (ELA), nou creată, va avea sediul la Bratislava.

Italia și Comune di Milano contestă decizia reprezentanților guvernelor statelor membre de a stabili sediul EMA la Amsterdam (C-59/18 și C-182/18), precum și Regulamentul 2018/1718¹, care, ulterior acestei decizii, a stabilit sediul menționat în acest oraș (C-106/19 și C-232/19). La rândul său, Parlamentul European contestă decizia reprezentanților statelor membre de a stabili sediul ELA la Bratislava (C-743/19).

Prin hotărârile sale pronunțate astăzi, **Curtea, întrunită în Marea Cameră, respinge toate aceste acțiuni.**

Curtea începe prin a aminti că actele adoptate în mod colectiv de reprezentanții guvernelor statelor membre nu pot fi supuse unui control de legalitate exercitat de instanța Uniunii în temeiul articolului 263 TFUE.

Mai trebuie însă și ca un astfel de act să nu constituie, în realitate, o decizie a Consiliului adoptată în calitate de instituție a Uniunii.

În aceste condiții, Curtea examinează, mai întâi, dacă competența referitoare la stabilirea sediului organelor, al oficiilor și al agențiilor Uniunii revine reprezentanților guvernelor statelor membre care se pronunță de comun acord în temeiul normei prevăzute la articolul 341 TFUE sau dacă aceasta aparține legiuitorului Uniunii.

Curtea statuează că articolul 341 TFUE nu se aplică desemnării locului sediului unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții a Uniunii precum EMA și ELA.

Competența de a decide cu privire la stabilirea locului sediului **EMA și al ELA aparține, așadar, legiuitorului Uniunii**, care are obligația de a acționa în acest scop în conformitate cu procedurile prevăzute de dispozițiile tratatelor relevante din punct de vedere material.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1718 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 în ceea ce privește stabilirea sediului Agenției Europene pentru Medicamente (JO 2018, L 291, p. 3).

În continuare, Curtea apreciază **că deciziile reprezentanților guvernelor statelor membre luate în luna noiembrie a anului 2017 și, respectiv, în luna iunie a anului 2019 pentru a desemna noul sediu al EMA și sediul ELA** nu pot fi calificate drept acte ale Consiliului. Aceste decizii constituie, dimpotrivă, acte adoptate în mod colectiv și de comun acord de acești reprezentanți guvernamentali.

Întrucât au fost adoptate de statele membre într-un domeniu în care tratatele nu prevăd acțiunea acestora, deciziile în cauză sunt lipsite de orice efect juridic obligatoriu în dreptul Uniunii. Este vorba despre decizii politice **ale statelor membre, care nu pot face obiectul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE.**

În ceea ce privește acțiunile îndreptate împotriva **Regulamentului 2018/1718**, Curtea **înlătură toate argumentele prezentate de Comune di Milano și de guvernul italian întemeiate pe încălcări ale prerogativelor Parlamentului, precum și pe caracterul nelegal al acestui regulament care ar decurge din pretinsa iregularitate a procedurii care a condus la decizia reprezentanților statelor membre din 20 noiembrie 2017 de a reține orașul Amsterdam ca nou sediu al EMA.**

În această privință, Curtea statuează că această decizie este un act de cooperare politică și nu are un caracter obligatoriu care să fie susceptibil să limiteze puterea de apreciere a legiuitorului Uniunii. **Prin urmare, nu se poate considera că Parlamentul a renunțat, în speță, să își exercite competențele legislative considerându-se ținut de decizia în cauză.**

Curtea adaugă că Parlamentul ar fi putut, în caz de dezacord cu decizia politică a statelor membre de a muta sediul EMA la Amsterdam, să se opună reflectării acestei decizii într-un act legislativ al Uniunii.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor ([C-59/18 și C-182/18](#), [C-106/19 și C-232/19](#) și [C-743/19](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

